

Válka o jídlo a válka o lidstvo: Platformy kontroly a nezlomného ducha

 lipovylis.cz/wordpress/valka-o-jidlo-a-valka-o-lidstvo-platformy-kontroly-a-nezломneho-ducha

David Z Moravy

2. září 2024

Max Weber (1864-1920) byl významný německý sociolog, který vyvinul vlivné teorie o racionalitě a autoritě. Zkoumal různé typy racionality, které podporovaly systémy autority. Tvrdil, že moderní západní společnosti byly založeny na právně-racionální autoritě a odklonily se od systémů, které byly založeny na tradiční autoritě a charismatické autoritě.

Tradiční autorita čerpá svou sílu z dlouhodobých zvyků a tradic, zatímco charismatická autorita je založena na výjimečných osobních vlastnostech nebo charismatu vůdce.

Podle Webera je **právně-racionální autorita, která charakterizuje západní kapitalistickou průmyslovou společnost, založena na instrumentální racionalitě**, která se zaměřuje na nejúčinnější prostředky k dosažení daných cílů. Tento typ racionality se projevuje v byrokratické moci. Weber to postavil do kontrastu s jinou formou racionality: hodnotovou racionalitou, která je založena na vědomé víře v inherentní hodnotu určitého chování.

Zatímco Weber viděl výhody instrumentální racionality ve smyslu zvýšené účinnosti, obával se, že by to mohlo vést k dusivé „železné kleci“ řádu založeného na pravidlech a následování pravidel (instrumentální racionalita) jako samoučelnému. Výsledkem by byla „polární noc ledové temnoty“ lidstva.

Technologické změny se dnes šíří po celé planetě a představují mnoho výzev. Nebezpečí představuje technologická železná klec v rukou elity, která využívá technologie pro zlovolné účely.

Lewis Coyne z Exeter University říká:

„Nechceme – nebo bychom neměli – chtít stát se společností, ve které jsou věci hlubšího významu oceňovány pouze pro jakoukoli instrumentální hodnotu. Výzvou proto je vymezit instrumentální racionalitu a technologie, které ji ztělesňují, tím, že budeme chránit to, čeho si *vnitřně* ceníme , nad rámec pouhé užitečnosti.“

Dodává, že se musíme rozhodnout, pro jaké technologie jsme, k jakým účelům a jak je lze demokraticky spravovat, s ohledem na to, jakou společnost chceme být.

Hlavní změnou, kterou jsme v posledních letech zaznamenali, je rostoucí dominance cloudových služeb a platform. V potravinářském a zemědělském sektoru jsme svědky rozšíření těchto jevů spojených s technologickým řešením „řízeným daty“ nebo „precizním“ zemědělstvím legitimizovaným „humanitárními“ představami o „pomoci zemědělcům“, „záchraně planety“ a „krmení“ svět“ tváří v tvář nějaké blížící se malthusovské katastrofě.

Vyprávění zčásti o šíření strachu, zčásti o sebechválení propagované těmi, kdo podněcovali ekologickou devastaci, závislost na korporacích, vyvlastňování půdy, potravinovou nejistotu a zadlužování farmářů v důsledku globálního potravinového režimu, který pomáhali vytvořit a z něhož profitovali. Nyní, s vysoce ziskovým, ale chybným systémem obchodování s uhlíkovými kredity a ekologickou modernizací založenou na technologiích, zachrání lidstvo před sebou samým.

Svět podle Bayera

V zemědělsko-potravinářském sektoru jsme svědky zavádění datově řízených nebo precizních přístupů k zemědělství od společností jako Microsoft , Syngenta, Bayer a Amazon se zaměřením na cloudové datové informační služby . Zemědělství řízené daty těží data, která mají být využívána

agrobyznysem/velkými technologickými giganty, aby instruovali farmáře, co a kolik mají vyrábět a jaký typ proprietárních vstupů musí nakupovat a od koho.

Vlastníci dat (Microsoft, Amazon, Alphabet atd.), dodavatelé vstupů (Bayer, Corteva, Syngenta, Cargill atd.) a maloobchodní koncerny (Amazon, Walmart atd.) se snaží prostřednictvím svých monopolních platforem zajistit velící výšiny globální zemědělsko-potravinářské ekonomiky.

Jak ale tento model zemědělství vypadá v praxi?

Použijme jako příklad digitální platformu Bayer Climate FieldView. Shromažďuje data ze satelitů a senzorů na polích a na traktorech a poté pomocí algoritmů radí farmářům ohledně jejich zemědělských postupů: kdy a co zasadit, kolik pesticidů postříkovat, kolik hnojiv aplikovat atd.

Aby byli farmáři součástí **Bayer's Carbon Program**, musí být zaregistrováni do FieldView. Bayer pak pomocí aplikace FieldView poučí farmáře o implementaci pouze dvou postupů, o kterých se říká, že zachycují uhlík v půdě: snížené obdělávání půdy nebo bezorebné zemědělství a výsadba krycích plodin.

Prostřednictvím aplikace společnost tyto dvě praktiky sleduje a odhaduje množství uhlíku, které zúčastnění farmáři izolovali. Farmáři by pak měli být placeni podle výpočtů společnosti Bayer a společnost Bayer tyto informace používá k získání uhlíkových kreditů a jejich prodeji na trzích s uhlíkem.

Bayer má také program v USA nazvaný ForGround . Upstreamové společnosti mohou platformu využívat k inzerci a nabízení slev na vybavení, semena a další vstupy.

Například, přimět více zemědělců, aby používali omezenou orbu nebo bez orby, je pro Bayer obrovským přínosem (prodává se na základě toho, že je „šetrné ke klimatu“). **Druh omezeného zpracování půdy nebo bezodělávání, který podporuje společnost Bayer, vyžaduje kypření polí herbicidem RoundUp (toxický glyfosát) a sázení semen jeho geneticky upravených sójových bobů odolných vůči Roundup nebo hybridní kukuřice.**

A co krycí plodiny uvedené výše? Bayer hodlá profitovat i z propagace krycích plodin. Převzala většinové vlastnictví semenářské společnosti vyvíjející geneticky upravenou krycí plodinu s názvem CoverCress . Semena CoverCress budou prodávána farmářům, kteří jsou zapsáni do ForGround, a plodina bude prodávána jako biopalivo.

Velkým cílem společnosti Bayer jsou ale navazující potravinářské společnosti , které mohou platformu využívat k prosazování snížení emisí ve svých dodavatelských řetězcích.

Agropodnikatelské korporace a velké technologické společnosti společně vyvíjejí platformy pro pěstování uhlíku, aby ovlivnily farmáře při výběru vstupů a zemědělských postupů (velké technologické společnosti jako Microsoft a IBM jsou hlavními kupci uhlíkových kreditů).

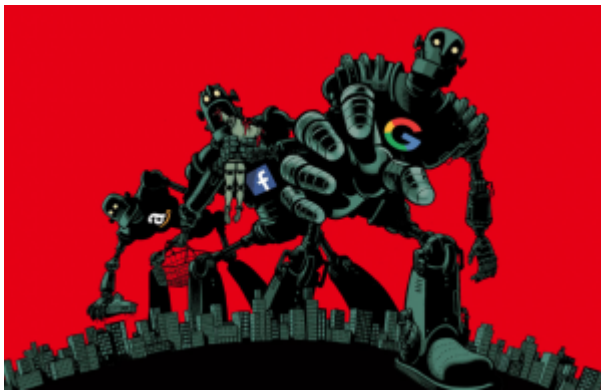
Nezisková organizace GRAIN říká (viz článek Korporátní agenda za uhlíkovým zemědělstvím), že **Bayer získává stále větší kontrolu nad farmáři v různých zemích a přesně určuje, jak hospodaří a jaké vstupy používají prostřednictvím svého „Carbon Programu“.**

GRAIN tvrdí, že pro korporace je uhlíkové zemědělství především o zvýšení jejich kontroly v potravinovém systému a rozhodně není o sekvestraci uhlíku .

Digitální platformy mají být jediným kontaktním místem pro uhlíkové kredity, osiva, pesticidy a hnojiva a agronomické poradenství, to vše dodává společnost, což získává další výhodu kontroly nad daty sklizenými ze zúčastněných farem.

Technofeudalismus

Yanis Varoufakis , bývalý řecký ministr financí, **tvrdí, že to, co vidíme, je posun od kapitalismu k technofeudalismu.** Tvrdí, že tech giganti jako Apple, Meta a Amazon působí jako novodobí feudálové. Uživatelé digitálních platform (jako jsou

společnosti nebo farmáři) se v podstatě stávají „cloudovými nevolníky“ a „nájemné“ (poplatky, data atd.) se z nich získává za to, že jsou na platformě.

Ve feudalismu (země) pohání systém renta. V kapitalismu pohánějí systém zisky. **Varoufakis říká, že trhy jsou nahrazovány algoritmickými „digitálními lény“.**

Ačkoli digitální platformy vyžadují určitou formu kapitalistické výroby, protože společnosti jako Amazon potřebují výrobce, aby pro své platformy vyráběli zboží, nový systém představuje významný posun v dynamice moci a zvýhodňuje ty, kteří platformy vlastní a ovládají.

Zda je tento systém technofeudalismem, hyperkapitalismem nebo něčím jiným, je předmětem diskuse. Ale měli bychom být schopni se shodnout alespoň na jedné věci: změny, které vidíme, mají hluboký

dopad na ekonomiky a populace, které jsou stále více sledovány, protože jsou nuceny přesunout svůj život online.

Samotné korporace, které jsou zodpovědné za problémy převládajícího potravinového systému, pouze nabízejí více toho samého, tentokrát zabalené v geneticky upraveném, ekomoderním, falešně zeleném obalu (viz online článek [From net zero to glyphosate: greenwashed corporate power agritech uchopit](#)).

Volení představitelé to usnadňují tím, že staví potřeby monopolních globálních zájmů před osobní svobody obyčejných lidí a práva pracovníků , stejně jako potřeby nezávislých místních výrobců, podniků a trhů.

Indická vláda například v nedávné době podepsala memoranda o porozumění (MoU) s Amazon, Bayer, Microsoft a Syngenta za účelem zavedení precizního zemědělství založeného na datech. „Zemědělství jednoho světa“ pod jejich kontrolou založené na geneticky upravených semenech, laboratorně vytvořené produkty, které se podobají potravinám a farmaceutům bez farmaceutů, s celým zemědělsko-potravinářským řetězcem, od pole (nebo laboratoře) po maloobchod v jejich rukou.

Jde o součást širší strategie, jak přesunout stovky milionů ze zemědělství, zajistit potravinovou závislost Indie na zahraničních korporacích a vymýt jakékoli zdání potravinové demokracie (nebo národní suverenity).

V reakci na to byl vládě zaslán „občanský dopis“ (červenec 2024). Uvedlo, že není jasné, co se Indická rada pro zemědělský výzkum (ICAR), od Bayeru dozví, že dobře placení vědci z veřejného sektoru instituce nemohou sami rozvíjet. V dopise se uvádí, že subjekty, které byly zodpovědné za způsobení ekonomické a ekologické krize v indickém zemědělství, jsou partnery ICAR pro takzvaná řešení, kdy tyto subjekty mají zájem pouze o své zisky a ne o udržitelnost (nebo jakoukoli jinou nomenklaturu, kterou používají).

Dopis představuje některé klíčové obavy. Kde je demokratická diskuse o trzích uhlíkových kreditů? Zajišťuje ICAR, že farmáři dostanou to nejlepší, spíše než zaujaté rady, které podpoří další zavádění proprietárních produktů? Existuje pro ICAR systém, který by rozvíjel výzkumné a vzdělávací programy od farmářů, kterým má sloužit, na rozdíl od toho, aby se řídili rozmary a obchodními nápady korporací?

Autoři dopisu berou na vědomí, že kopie memorand o porozumění nejsou ze strany ICAR proaktivně sdíleny ve veřejné doméně. V dopise žádá ICAR, aby podepsaná memoranda o porozumění pozastavila, sdílela všechny podrobnosti ve veřejné doméně a zdržela se podepisování dalších takových memorand bez nutné veřejné debaty.

Oceňování lidskosti

Opravdové přístupy k řešení problémů, kterým lidstvo čelí, politici ignorují nebo je cynicky napadají firemní lobbisté. Tato řešení zahrnují systémové posuny v zemědělských, potravinářských a ekonomických systémech se zaměřením na nízkospotřební (energetický) životní styl, lokalizaci a ekologicky udržitelnou agroekologii.

Jak říká aktivista John Wilson, je to založeno na kreativních řešeních, spojení s přírodou a zemí, výchově lidí, mírové transformaci a solidaritě.

O tom se diskutuje v nedávném článku From Agrarianism to Transhumanism: The Long March to Dystopia, ve kterém se tvrdí, že kooperativní práce, sounáležitost a naše dlouhodobé duchovní spojení s půdou by měly určovat, jak bychom jako společnost měli žít. To je v příkrém rozporu s hodnotami a dopady kapitalismu a technologií založených na instrumentální racionalitě a příliš často poháněných příjmovými toky a cílem ovládat populace.

Když slyšíme mluvit o „duchovním spojení“, co se rozumí „duchovním“? V širokém smyslu to lze považovat za koncept, který se týká myšlenek, přesvědčení a pocitů o smyslu života, spíše než jen fyzické existence. Pocit spojení s něčím větším, než jsme my sami. Něco podobného jako Weberův koncept hodnotové racionality. Duchovní, rozmanité a místní jsou postaveny vedle sebe se sobectvím moderní městské společnosti, rostoucí homogenitou myšlení a praxe a instrumentální racionalitou, která se stává cílem sama o sobě.

Přímé spojení s přírodou/zemí je zásadní pro rozvoj uznání typu „bytí“ a „porozumění“, které vede k realitě, ve které stojí za to žít.

To, co však vidíme, je agenda založená na jiném souboru hodnot zakořeněných v touze po moci a penězích a totálním podmanění obyčejných lidí, kteří jsou proraženi falešným příslibem technosolutionismu (transhumanismus, vakcíny v potravinách, nervové šňůry). detekovat nálady implantované do lebky, programovatelné digitální peníze, technologie sledování atd.) a nějakou vzdálenou představu o techno utopii, která ponechává zlovolné mocenské vztahy nedotčené a nezpochybnitelné.

Má to být tedy nikdy nekončící „polární noc ledové temnoty“? Snad ne. Tato vize je vnucována shora. Obyčejní lidé (ať už jsou to například farmáři v Indii nebo ti, kteří byli poraženi politikou úsporných opatření) se ocitají na konci třídní války, kterou proti nim vede mega bohatá elita.

V roce 1941 Herbert Marcuse skutečně prohlásil, že technologii lze použít jako nástroj kontroly a nadvlády. Přesně v agendě společností jako Bayer, Gates Foundation, BlackRock a Světová banka, které se snaží vymýtit skutečnou rozmanitost a zavést univerzální model myšlení a chování.

Poslední myšlenka s laskavým svolením bojovníka za občanská práva Fredericka Douglassa v projevu z roku 1857:

„Moc nic nepřipouští bez požadavku. Nikdy tomu tak nebylo a nikdy nebude. Zjistěte, čemu se lidé v tichosti podřídí, a zjistili jste přesnou míru nespravedlnosti a křivdy, která na ně bude uvalena, a tato bude pokračovat, dokud se jim nepostaví buď slovy nebo údery, nebo obojím. Hranice tyranů jsou dány vytrvalostí těch, které utlačují.”

*

Měsíc před výročím Global Research's

*Renomovaný autor **Colin Todhunter** se specializuje na vývoj, potravinářství a zemědělství. Je vědeckým pracovníkem Centra pro výzkum globalizace (CRG).*

Doporučený zdroj obrázku

Původním zdrojem tohoto článku je Global Research

Continue Reading

Previous Zóna soumraku